

Звіти і вибори в колективних господарських підприємствах

«МИ ВЖЕ ВТОМИЛИСЯ ВІД РОЗМОВ ПРО РЕФОРМИ...»

Спочатку невелика економічна довідка. Минулого року в КСП «Мир» з кожного гектара одержано по 44,3 цнт. зернових, по 343 цнт. цукрових буряків з гектара в заліковій вазі, що вище запланованого, громадській худобі на зимово-стійловий період на умовну голову припасли 29 цнт. кормових одиниць.

Є зрушення в тваринництві. Від корови надано по 3213 кг молока і на 100 га угідь його вироблено 683 цнт. Це відповідно до попереднього року більше на 210 кг і 21 цнт.

За підсумками роботи за минулий рік господарство одержало прибутку близько 27,2 млрд.крб., рентабельність складає 33 проц. Виручка від реалізації продукції становила 97,2 млрд.крб., враховуючи боржників і бартерні операції. Нарховано до бюджету різних податків і відрахувань на суму 16,6 млрд.крб., тоді як грошової оплати праці членам колективу виплачено 8,5 млрд. Щодо останніх показників, чи не парадокс?

Названі цифри взято із звіту голови правління підприємства М.І.Поліщука та виступів на звітно-виборних зборах уповноважених колективів. Тон на зборах задала аналітична доповідь, де, всупереч нині поширеній тенденції посилення на негаразди в країні, ставилось завдання вироблення і посилення захисних функцій.

Не варто проливати сльози. Пам'ятаєте вислів: "Москва сльозам не вірить"? Отож Москва від нас далеко, вже столиця іншої держави, а рідний Київ теж сльозам не вірить, про що вже не раз переконувались і навіть з матеріалів Всеукраїнської наради з питань агропромислової політики. Звичайно, реформування на селі потрібне. Та запропонована програма може поставити все з ніг на голову, призвести до розорення і дискредитації КСП, котрі є основними годувальниками країни, а на сьогодні навіть безплатними донорами держави, до поділу суспільства на бідних і багатих.

Насамперед вихід із складної ситуації — у ефективній зайнятості всіх, хто хоче і може працювати. Цим мусить проїнятися кожний член колективу.

І більшість із них проймається. «Хіба не є свідченням цього те, — говорить керуюча витківським відділком Г.П.Кучер, — що доярки наші від корови надоїли по 3554 кг молока або майже на 400 кг більше торішнього, на 20 тонн збільшили виробництво продукції? Подібне і в рільництві. Відповідно і оплата праці підвищилась. Напередодні відбулися збори колективу підприємства. Людей хвилювало питання: як далі жити? Як господарювати в майбутньому? Вже вкотре проводяться експерименти над селом, знову розхитуючи його й до того слабку економіку. Паювання, розпаювання, агітація за вихід із своїм паєм із колективу. Ми вже втомилися від реформ, точніше, від розмов про них. Так, реформування потрібне, мусить бути паювання землі і матеріальних ресурсів. Та буде гріхом перед батьками й онуками, коли пошматуємо землю. Хтозна, яким буде розподіл основних засобів. В чії руки попадуть трактори, комбайни, виробничі приміщення? Їх не розділиш, коня не розірвеш. А в господарстві 181 працездатний і 584 пенсіонери. Хто прокладе тиме дороги, допомага-

тиме престарілим і пенсіонерам? Питань багато, а відповіді на них немає. Однак попри все мусимо бути господарями в своїй хаті."

Питання реформування села хвилює й механізатора М.К.Пивовара. Він проти розподілу землі, виходу людей із своїми наділами з господарства. Це роз'єдне громаду, посіє ворожнечу. Слід триматися гурту, посилити дисципліну і відповідальність. Варто більше уваги приділяти молоді. А вона часто обділяється: старші їй дають найгіршу техніку, чорнову роботу. Словом, молодь потрібно наставляти на праведний путь, бо це наша зміна.

Чи не в кожному виступі — турбота про село, його майбутнє, червоною ниткою проходить питання реформ. І хай не високою мовою вчених-реформаторів і політиків, а зрозумілою всім: зміни потрібні, але дайте спокій селянину, дайте можливість йому працювати, зніміть із сільськогосподарського сектора статус безплатного донора. Не може не навести слова із звітної доповіді. "Говорячи про розвиток виробничо-фінансової і комерційної діяльності, без чого не може й бути мови про зміцнення економіки, не можна обминати такого правила: не бери чужого і не віддавай свого. Це благородне і водночас просте правило писане для чесних партнерів. А чи дотримуємось його? Так, хочемо дотримуватись, але вдається лише наполовину. Чужого не берем, зате значну частину виробленої продукції віддаємо практично за безцінь. І не наша вина в цьому, а в недолугих законах держави щодо села. Здаємо продукцію, а вона не відшкодовує навіть її собівартості".

На зборах гостро стояло питання про кадри, їх відпо-

відальність. Наголошувалось: знання і освіта, диплом, хай і червоного кольору, значать мало, коли все це не підтверджено практичною діяльністю і конкретними результатами. Віддане належне сумлінним працівникам і тим, хто ховається за їх спинами.

В роботі зборів взяла участь голова облдержадміністрації Р.Д.Василишин і голова райдержадміністрації І.Ф.Ткачук. З великою увагою присутні вислухали виступ Романа Даниловича. Він охарактеризував ситуацію в сільськогосподарському виробництві. Вона, як і в інших галузях, надзвичайно складна. Багато зусиль докладається на відновлення зупинених виробництв і вже досягнуто позитивних результатів, головним чином, там, де працюють ініціативні кадри. Завдяки таким господарствам, як «Мир», область вже третій рік повністю себе забезпечує власним хлібом. Тривожною залишається обстановка з енергопостачанням. Страйки шахтарських колективів ще більш поглиблюють її.

В багатьох виступах прозвучала тривога в зв'язку з погіршенням водогосподарської обстановки в господарстві, навколишніх селах. Питання не раз порушувалося на всіх рівнях, та зрушень не видно. Вони будуть, повідомив виступаючий. Цього року держава на будівництво у Воскодавах шлюзів для підняття рівня води у Горині асигнує 140 млрд.крб. Керівник області зупинився ще на ряді важливих питань господарського і культурного будівництва.

Прийнявши рішення, збори розглянули організаційні питання. Головою правління знову обрано М.І.Поліщука, головою ревізійної комісії — І.О.Пивовара.

П.ТКАЛЕНКО.